

En visa jag diktat

♩ - 86 Emigrantvisa från 1800-talet

1. En vi-sa jag diktat och den vill jag sjunga, om nå-gon vill
är ett far-väl till båd gamla och unga, kam-ra-ter och

lyss -- na till väänner, båd rader - na få. Det stora och små. Ty snart inom kort så

. ska jag resa bort och sö-ka min lyc-ka i främmande land

2. Vid bryggan står skeppet med seglena spända och flaggorna vinka mot främmande land.
På bryggan står fader och moder och broder,
kanhända för sista gången räcker mig sin hand.
Ty snart inom kort
så ska jag resa bort
och söka min lycka i främmande land.
3. Ett brev och en hälsning till dig vill jag sända
den flicka jag hade så innerligen kär.
Och i detta brevet en uppmuntran sända,
fastän jag din käraste icke fick bli.
Men kärlekens tvång
den lättade min gång
och vägen förkortades av fåglarnas sång.